

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentariorvm, Ac Dispvationvm, In Tertiam Partem Divi Thomae. Tomi Qvinqve

Qui Est Primvs De Sacramentis: In Qvo Ea Continentvr, Qvæ Post
Præfationem Indicantvr

Suárez, Francisco

[Köln], 1619

1 Vtrum omnes teneantur ad suscipiendum Baptisma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93807](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93807)

etum Baptismi. Quartum est necessitas huius effectus, seu Baptismi ratione illius. Quae omnia perfectitur D. Thom. in 12. articulis huius quaestionis. Ne vero inchoatum a nobis ordinem inuertamus, circa hanc quaestionem solum ex professo disputabimus ea, quae ex parte suscipientis pertinent ad valorem & substantiam sacramenti, de qua nunc agimus, & quae cum his necessario connexa sunt: de ceteris vero attingemus tantum ea, quae ad intelligendam mentem Diui Thomae fuerint necessaria: longiorem vero disputationem, vel ad quaestionem sequentem, quae est de effectu huius sacramenti, vel ad doctrinam moralem huius materiae, in fine illius tradendam, reseruabimus.

ARTIC. I.

Verum omnes teneantur ad susceptionem Baptismi.

Ad primum sic proceditur. Videtur, quod non teneantur omnes ad susceptionem baptismi. Per Christum enim non est hominibus arctata via salutis. Sed ante Christi aduentum poterant homines saluari sine Baptismo. Ergo & post Christi aduentum.

2. Praeterea, Baptismus maxime videtur esse institutus in remedium peccati originalis. Sed ille, qui est baptizatus, cum non habeat originale peccatum, non videtur, quod possit illud transfundere in prolem. Ergo filij baptizatorum non videntur esse baptizandi.

3. Praeterea, Baptismus datur ad hoc, quod aliquis per gratiam a peccato mundetur. Sed hoc consequuntur illi, qui sunt sanctificati in vtero sine Baptismo. Ergo non tenentur ad suscipiendum Baptismum.

Sed contra est, quod dicitur Ioan. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu S. non potest introire in regnum Dei. Et in lib. de eccles. dogmatibus dicitur, Baptizati tantum iter salutis esse credimus.

Respondetur dicendum, quod ad illud homines tenentur, sine quo salutem consequi non possunt. Manifestum est autem, quod nullus potest salutem consequi, nisi per Christum. Vnde & apostolus dicit Rom. 5. Sicut per unius delictum in omnes homines in condemnationem, sic & per unius iustitiam, in omnes homines in iustificacionem vita. Ad hoc autem datur baptismus, ut aliquis per ipsum regeneratus incorporaretur Christo, factus membrum ipsius. Vnde dicitur Gal. 3. Qui cumq; in Christo baptizati estis, Christum induistis. Vnde manifestum est, quod omnes ad baptismum tenentur, & sine eo non potest esse salus hominibus.

Ad primum ergo dicendum, quod nunquam homines potuerunt saluari, etiam ante Christi aduentum, nisi fierent membra Christi: quia, ut dicitur Act. 4. Non est aliud nomen datum hominibus, in quo oporteat nos saluos fieri. Sed ante aduentum Christi, homines Christo incorporabantur per fidem futuri aduentus: cuius fidei signaculum erat circumcisio, ut apostolus dicit Rom. 4. Ante vero, quam circumcisio institueretur, sola fide (ut Gregor. dicit) cum sacrificiorum oblatione, quibus suam fidem antiqui Patres profitebantur, homines Christo incorporabantur. Post aduentum etiam Christi, homines per fidem Christo incorporantur, secundum illud Ephes. 3. Habitare Christum per fidem in cordibus vestris. Sed alio signo manifestatur fides rei iam praesentis, quam demonstratur, quando erit futura: sicut etiam alijs verbis significatur praesens, praeteritum, & futurum. Et ideo licet ipsam sacramentum baptismi non semper fuerit necessarium ad salutem, fides tamen, cuius baptismus sacramentum est, semper necessaria fuit.

Ad secundum dicendum, quod (sicut in secunda parte dictum est) illi qui baptizantur, renouantur per baptismum secundum spiritum, corpus tamen remanet subiectum veteri peccati, secundum illud Roman. 8. Corpus quidem mortificatum.

Franc. Suarez. Tom. 3.

tuum est propter peccatum, spiritus vero vivit propter iustificationem. Vnde & Augustinus probat in libro contra Iulian. quod non baptizatur in homine quicquid in eo est. Manifestum est autem, quod homo non generat generatione carnali secundum spiritum, sed secundum carnem. Et ideo filij baptizatorum cum peccato originali nascuntur, vnde indigent baptizari.

Lib. 6. cap. 6. ad med. ad si. tom. 7.

Ad tertium dicendum, quod illi, qui sunt sanctificati in vtero, consequuntur quidem gratiam emundantem a peccato originali, non tamen ex hoc ipso consequuntur characterem, quo Christo configurentur. Et propter hoc si aliqui, nunc sanctificarentur in vtero, necesse esset eos baptizari, ut per susceptionem characteris, alijs membris Christi conformarentur.

COMMENTARIUS.

SAepe in superioribus distinximus duplicem necessitatem sacramentorum: medij, scilicet, & praeccepti. & has duas videtur explicare D. Tho. in tribus primis articulis huius quaestionis. Et in hoc primo videtur quidem agere de necessitate praeccepti, ut constat ex titulo eius, tamen, quia haec necessitas praeccepti ibi semper est, ubi est necessitas medij, ideo Diuus Thomas in corpore articuli, ex eo quod fides Christi, & exterior eius professio per actum a Deo praecceptum, est necessaria ad salutem, colligit obligationem ad baptismum suscipiendum, quia in lege noua baptismus est sacramentum fidei, per quod fidem Christi solemniter profiteamur, eique incorporamur, & in eo regeneramur. Atque hinc colligit in solutione ad primum, in omni lege & statu hominum post peccatum primi parentis, fuisse similem obligationem proficendi fidem Christi per sacramentum, seu signum externum ad hoc institutum: de qua re late disputauimus supra, tractantes de sacramentis in genere. Caetera, quae Diuus Thomas dicit in articulo, clara sunt.

ARTICVLVS II.

Verum sine baptismo aliquis possit saluari.

Ad secundum sic proceditur. Videtur, quod sine baptismo nullus possit saluari. Dicit enim Dominus Iohanni tertio. Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei. Sed illi soli saluamur, qui regnum Dei intrant. Ergo nullus potest saluari sine baptismo, quo quis regeneratur ex aqua & Spiritu sancto.

1. 2. q. 113. ar. 3. ad 1. & 4. Iohanni tertio. q. 2. cor. ad 3. & 4. cont. cap. 72. co. 2. & quod 11. ar. 4. Et 10. 6. 17. co. 1. Cap. 74. 10. 3. habetur de consec. 4. vbi tota virtus sacramenti baptismi completur. Sed si aliquis sine baptismo posset saluari, maxime hoc haberet locum in catechumenis, bona opera habentibus, qui videntur habere fidem per dilectionem operantem. Videtur ergo, quod sine baptismo nullus possit saluari.

2. Praeterea, in libro de Ecclesiasticis dogmatibus dicitur. Nullum catechumenum, quamuis in bonis operibus desunctum, vitam aeternam habere credimus, excepto martyrio, vbi tota virtus sacramenti baptismi completur. Sed si aliquis sine baptismo posset saluari, maxime hoc haberet locum in catechumenis, bona opera habentibus, qui videntur habere fidem per dilectionem operantem. Videtur ergo, quod sine baptismo nullus possit saluari.

3. Praeterea, sicut supra dictum est, sacramentum baptismi est de necessitate salutis. Necessarium autem est, siue quo non potest aliquid esse, ut dicitur 5. Metaphysic. Ergo videtur, quod sine baptismo nullus possit consequi salutem.

q. 65. ar. 3. & 4. Lib. 5. Metaphysic. tom. 3.

Sed contra est, quod Augustinus dicit super Leuiticum. Inuisibilem sanctificationem quibusdam affuisse & profuisse sine visibilibus sacramentis: visibilem vero sanctificationem (quae fit sacramento visibili) sine inuisibili posse adesse, sed non posse prodesse. Cum igitur sacramentum baptismi ad visibilem sanctificationem pertineat, videtur, quod sine sacramento baptismi, aliquis possit salutem consequi per inuisibilem sanctificationem.

In li. 9. 1. Leuitic. ut q. 84. ad mea tom. 4.

